

WIESŁAWA NADULSKA
ur. 1945; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Wiesława Nadulska jest emerytowaną nauczycielką lubelską. Urodziła się w 1945 roku w Lublinie, gdzie mieszka przez całe życie. Na ulicy Zamojskiej spędziła dzieciństwo i lata szkolne, dlatego jest to okolica szczególnie bliska jej sercu i wiążą się z nią ciepłe wspomnienia. Po wyjściu za mąż, w latach 60., zamieszkała na Tatarach, a po kilku latach, wraz z rodziną, otrzymała mieszkanie na Kalinowszczyźnie. W swojej relacji poświęca uwagę każdemu z miejsc zamieszkania, porównuje warunki mieszkaniowe sprzed lat ze współczesnym klimatem wspomnianych dzielnic. Opowiada zarówno o sytuacji rodziny, jak i o sprawach ogólnospołecznych, których była świadkiem bezpośrednio lub pośrednio. Matka Wiesławy Nadulskiej już w okresie przedwojennym pracowała w gabinecie dentystycznym. W czasie wojny pomagała dentyście pochodzenia żydowskiego, doktorowi Złotnickiemu, który musiał przerwać swoją działalność i opuścić Lublin. Los emigranta spotkał również osoby pochodzenia żydowskiego, które przeżyły wojnę i uczestniczyły w budowie pierwszej w kraju powojennej kliniki stomatologicznej pod kierunkiem profesora Józefa Jarząba. Mówiąc o szkole, wspomina system szkolnictwa powojennego – począwszy od przedszkola kolejowego, gdzie wszystko, co ważne działo się pod portretem Stalina, przez szkołę podstawową na ulicy Narutowicza z jej nauczycielami i ogólną przyjazną atmosferą, aż do szkoły średniej – Liceum Unii Lubelskiej. Interesująco zostały przedstawione perypetie mieszkaniowe i nie do końca sprecyzowane zasady działania ówczesnych spółdzielni mieszkaniowych. Odrębną kwestią – ale paradoksalnie powiązaną z większością powojennych historii – są przywoływane konsekwencje niezapisania się do partii komunistycznej.

Data i miejsce nagrania	2010-09-14, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Słowa kluczowe	Nadulska, Wiesława, streszczenie relacji mówionej
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"